

[C. O. Pedersen.]

finansielle Følger af en saadan Plan. Det vilde være fuldkommen umuligt. Jeg tror, at det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke vil indrømme mig, at navnlig i disse usikre Tider er der vist ingen, der er i Stand til at stille en Plan paa Benene, som har den allerringeste Udsigt til at kunne holde.

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger om de Rentesaetser, som man fra konservativ Side har foreslaaet. Det er §§ 14 og 17, jeg her tænker paa. I § 14 fastsættes en samlet Ydelse paa 5 pCt., hvoraf Renten er 3½ pCt. og Resten er Afdrag, som altsaa bliver stigende, og i § 17, hvor det drejer sig om Tillægsjord, fastsættes en samlet Ydelse paa 6 pCt.

Denne Ydelse paa 6 pCt. maa jeg nu med det samme sige forekommer mig at være ualmindelig høj, meget større, end de Husmænd og andre, der kan være Tale om i Henhold til Lovforslaget, i Øjeblikket er i Stand til at bære. Jeg vilde saamænd slet ikke finde det saa urimeligt, om man her i Rigsdagen overvejede mildere Forrentningsbestemmelser; men en Ydelse paa 5 pCt. er under alle Omstændigheder mere end tilstrækkelig, og den Ydelse paa 6 pCt., som man her stiller op for de Brug, hvor der er Tillægsparceller, anser jeg for i Virkeligheden at være en Bjørnetjeneste mod disse Brugs Indehavere.

Nu sagde det ærede Medlem, da han forelagde sit Forslag, at det gælder om, at der kommer saadanne Afdragsregler, at Husmanden kan arbejde sig ud af sin Gæld, forinden han — hvad skal vi sige — afgiver sit Brug. Jeg tror nu ikke, at større Afdrag just bevirker, at han snarere kommer ud af Gælden. Hvis der skulde være noget at gøre i den Retning, skulde det snarest i en vanskelig Tid være dette, at man strakte Afdragstiden. Den voldsomme Ydelse, man her foreslaar, føler jeg mig overbevist om mange Steder vil medføre ny Laanstiftelse; i Stedet for Afdragning bliver der ny Laanstiftelse andetsteds til Forrentningen og til Afdragene.

Naar jeg ser paa det konservative Lovforslag, kan jeg ikke nægte, at den største Svaghed i det ikke just ligger i de Midler, det stiller til Raadighed, selv om disse Midler er meget begrænsede — det drejer sig om de 4 Mill. Kr., som det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) talte om, og det er rigtigt nok, at større er Beløbet ikke. Jeg anser derimod de Betingelser, som de Konservative stiller for Opnaaelse af Brug, for i Virkeligheden fuldstændig ødelæggende for Udstykningen her i Landet.

Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at medens Pengebeløbet, de 4 Mill. Kr., vil indskrænke Udstykningen, vil de Bestemmelser, man foreslaar med Hensyn til de Kvalifikationer, som de vedkommende skal være i Besiddelse af for at kunne overtage disse Brug, fuldstændig standse Udstykningen. Det er min Opfattelse, at naar man stiller Krav af den Beskaffenhed, at man skal være i Besiddelse af saadant noget som 4 000—5 000 Kr. eller 3 500—4 500 Kr. for at kunne faa et Husmandsbrug, saa kan man akkurat lige saa godt sige: Vi standser det hele.

For den Mand, der i Øjeblikket er i Besiddelse af en Kapital paa 3 500—4 500 Kr., kan overalt købe sig en Ejendom af den Størrelse, der er Tale om i dette Forslag. Han kan overalt købe den, det er der for mig ikke et Øjeblik Tvivl om. Han hører i Virkeligheden slet ikke hjemme i den Kategori. Og hvis man fra konservativ Side vilde stille sine egne Punkter op overfor hinanden, synes jeg, at det Punkt, hvor de siger: den, der ikke er i Besiddelse af Penge . . . , burde de stryge; for det Krav, der stilles om omtrent 5 000 Kr., udelukker i Virkeligheden den Kategori, der er opført under Punkt 6 i deres Kvalifikationsbetingelser.

Men jeg maa jo sige, at Tiderne maa egentlig ikke være saa daarlige nu for Landbruget, naar jeg læser det konservative Forslag, det maa være helt gode Tider, for der staar jo i § 18 om de Folk, der nu kan komme i Betragtning, at det er Folk i fast Tjenesteforhold, Folk, der har haft Erhverv som Daglejere, Haandværkere, Teglværksarbejdere, Søfolk, Fiskere o. s. v. Men naar det ærede Medlem forudsætter, at den Slags Folk møder med en Kapital paa halvfemte Tusind i Lommen — og det er jo Forudsætningen, for ellers kan de ikke komme i Betragtning —, maa jeg sige, at saa tror det ærede Medlem vistnok bedre om Tiderne for Landbruget, end der er Anledning til i Øjeblikket. Jeg tror ikke, Forholdet er saaledes, at de Folk, der har været ved Landbrugererhvervet eller i Nærheden af det — naar de da ikke har vundet i Lotteriet —, kan møde med en saadan Kapital efter faa Aars Virksomhed, og det er jo Meningen; det er for de unge, vi her lovgiver.

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger om den sidste Paragraf, hvor der staar, at med denne Lovs Ikrafttræden bortfalder Lov af 24. Marts 1924, og desuden, at Brugere af Husmandsbrug, der er oprettet i Henhold til Loven af 1919 med Tillægslove, har Ret til, naar Bygge-